

Žalm 86

Nakloň, Pane, ucha svého

Ženeva 1551

1. Na - kloň, Pa - ne, u - cha své - ho a mne v nou - zi, ne - bo - hé - ho,
slyš a o - zvi se mi též, ži - vot o - hro - že - ný střež. Mi - lo -
- sti své po - díl - ní - ka, zkrou - še - né - ho slu - žeb - ní - ka
k spá - sné vy - ved' na - dě - ji, ve svých ved' mne šlé - pě - jích.

2. Pane, milost tvá buď se mnou, slyš mne, volám v dobu temnou,
k tobě volám celý den, dlouhý čas a k tobě jen.
Radost životu dej mému, služebníku pokornému.
Duši k tobě pozvedám, pozdvihni mne, Bože, sám.
3. Ty jsi, Pane, dobrotivý, odpouštíš, jsi lítostivý,
ke všem mírný, laskavý, kdo tě srdcem vzývají.
Vyslyš, Pane, modlitbu mou, prosbu sleduj úpěnlivou,
volám, úzkosti je čas! Slyš mne, čekám na tvůj hlas.
4. Nikdo mezi bohy není, kdo by s tebou k přeměření
mohl se ti postavit, skýt chtěl tvého světla svit.
Není nic jako tvá díla, v nichž tvá stvořitelská síla
jedinost tvou zjevuje, slávu Páně zvyšuje.
5. Všichni z národů všech půjdou, kořit se ti, Pane, budou,
přijdou svatě, kdo jsi ty, jméno tvoje slaviti.
Mocný jsi a divů tvůrce, jevů překvapivých strůjce!
Jedinost tvou vyznávám, Bůh jsi ty a jsi jím sám.
6. Cestu ukaž mi, můj Pane, abych kráčel odevzdaně
ve věrnosti k pravdě tvé, bývá to tak nesnadné.
Soustřeď srdce k jedinému, k tomu tolik potřebnému,
k bázni jména svatého, k té ze srdce čistého.
7. Chci ti poděkovat cele za sebe i za přátele,
vyslovit své vyznání, slavit tě bez přestání.
Mocná milost srdce tvého vychvátla mne živého.
Neublížil duši mé smrtelné dech prohlubně.
8. Bože, troufale proti mně rota katanů násilně,
že tě nijak nectila, po mé duši bažila.
Ty však Pán jsi shovívavý, plný věrnosti, Bůh slávy,
soucitně se ke mně máš, v milosti mne zachováš.
9. Vrať se ke mně v slitování, dej mi sílu své ochrany,
spomoz synu matky mé, služebnice poslušné.
Učín se mnou div k dobrému, ať i protivníku mému
tvář se studem poleje. Tys má pomoc, naděje!